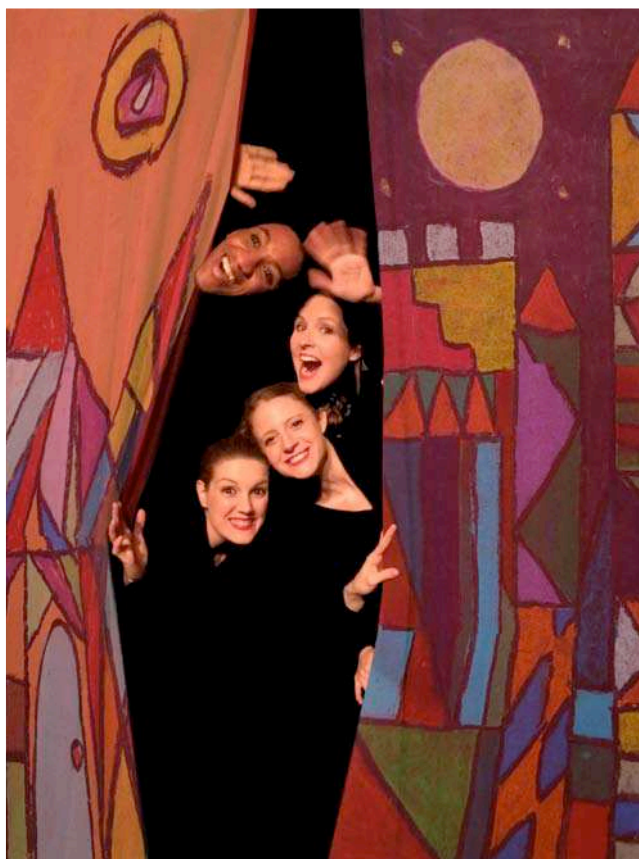

Addaura Teatre Visual

KLÉ

Espectacle inspirat en l'obra de PAUL KLEE
i la filosofia de la BAUHAUS

INDEX

1. Espectacles anteriors d'Addaura Teatre Visual:

- MOBILUS. Nominat als Premis Max 2017
- EMBROSSA'T. Finalista Premis MAX 2018

2. KLÉ

- Qui era PAUL KLEE?
- Què era la BAUHAUS?
- Escenes del'espectacle
- Fitxa artística

3. Breu currículum de la companyia: ADDAURA TEATRE VISUAL

4. Breu Currículum de la directora artística: TEIA MONER

5. Programació

1. Espectacles anteriors d'Addaura Teatre Visual

MOBILUS

Espectacle de **teatre visual** per a tots públics amb **màgia, dansa, titelles, ombres, llum negra i circ** inspirat en l'obra de l'artista plàstic americà, Alexander Calder. Una explosió creativa en moviment.

XXI PREMIOS
max
DE LAS ARTES ESCÉNICAS

FINALISTA

EMBROSSA'T

Inspirat en la poesia d'en
JOAN BROSSA

Amb el suport de la Fundació Joan Brossa

Espectacle de teatre visual per a tots públics

És una obra basada en la poesia visual de Joan Brossa on es barregen dansa, màgia, objectes, projeccions, titelles i ombres. Una investigació que ens porta a encaixar-ho tot sense perdre el significat que l'autor vol transmetre en cadascuna de les seves obres. **Tot aquest treball té el suport de la Fundació Joan Brossa.**

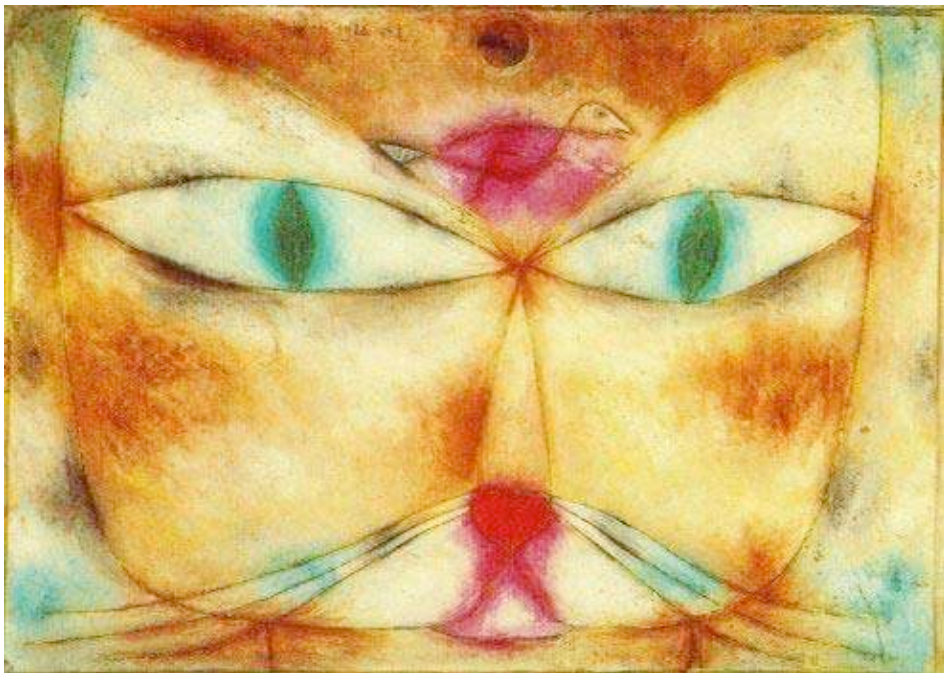
2. KLÉ

Espectacle de teatre visual per a tots públics

Segons Paul Klee, "un dibuix és una línia que surt a passejar".

Quina manera més meravellosa d'entrar en el seu imaginari i caminar amb ell.

La dansa, la màgia, la manipulació d'objectes, els titelles, la llengua de signes i el teatre negre ens han permès explorar la seva obra i descobrir el pintor Klee, el músic, el titellaire, l'escultor, el filòsof i el mestre de la Bauhaus.

• Qui era PAUL KLEE ?

18/12/1879 – 29/6/1940

“Deixo ara el treball. M’he compenetrat d’una manera tan suau en l’ambient, que sense esforçar-me, em sento cada vegada més segur. El color em domina. No necessito anar a la recerca d’ell. Em posseeix, ho sé. Heus aquí el sentit d’aquest moment feliç: jo i el color som un. Sóc pintor.”
Paul Klee

Paul Klee va néixer d'un pare alemany que va ensenyar música a la Universitat de Berna-Hofwil docent i una mare suïssa formada com una cantant professional. Encoratjat pels seus pares músics, ell va aprendre el violí als set anys. Les seves altres aficions, dibuixar i escriure poemes, no es van fomentar de la mateixa manera. Malgrat els desitjos dels seus pares perquè Klee fés una carrera musical, va decidir que tindria més èxit en les arts visuals, un camp en el qual podria crear en comptes de realitzar.

En aquest mateix ordre d'idees, **la formació acadèmica de Klee es va centrar sobretot en les seves habilitats per al dibuix.** Va estudiar en una institució privada durant dos anys abans d'incorporar-se a l'estudi dels simbolistes alemanys com Franz von Stuck del 1900. Durant els seus estudis a Munic, es va reunir amb Lily Stumpf, una pianista, i es va casar amb ella l'any 1906. Així mateix, el treball de Lily com a mestra de piano va recolzar els seus primers anys com a artista, fins i tot després del naixement del seu fill, Félix, l'any 1907. Igualment, Klee va ser fonamentalment un artista transcendent que creia que el món material era només una, entre moltes realitats obertes a la consciència humana. El seu ús de disseny, patró, color i sistemes de senyalització en miniatura parlen dels seus esforços per utilitzar l'art com una finestra cap a aquest principi filosòfic.

Klee va ser un músic la major part de la seva vida, sovint practicava el violí com un escalfament per a la pintura. Naturalment va veure analogies entre la música i l'art visual, com en la naturalesa transitòria de la interpretació musical i els processos basats en el temps de la pintura, o en la força expressiva del color que era similar a la de la sonoritat musical. En les seves conferències a la Bauhaus, Klee, va comparar el ritme visual dels seus dibuixos amb els ritmes percussius d'una composició musical del mestre Johann Sebastian Bach.

Klee va desafiar les fronteres tradicionals separant l'art visual i escrit a l'explorar un nou llenguatge expressiu i en gran part abstracte o poètic de signes i símbols pictòrics. Fletxes, lletres, notació musical, jeroglífics antics o línies negres permanents per a una persona o objecte amb freqüència apareixen en els seus treball.

Klee va experimentar constantment amb tècniques artístiques i la força expressiva del color. Sovint va trencar amb les regles tradicionals o "acadèmiques" de la pintura a l'oli sobre tela. **Klee com a mestre de la Bauhaus aplica pintura en formes inusuals, com ara el segellat.** Va mantenir el seu treball en l'àmbit de lo "ordinari", Klee també pintà en una varietat de materials quotidians, com ara arpillera, panell de la cartolina i mussolina. També va construir un munt de titelles pel seu fill.

La influència de Klee de natures mortes cubistes, com les de Picasso i Braque, és clarament evident: Klee suggereix un motiu pintat de la natura però ens demostra que això no és cap finestra sinó un tipus de sistema de signe abstracte.

El llegat artístic de Klee ha estat immens i porta noves perspectives sobre com l'inconscient exerceix poder sobre el despertar de la realitat.

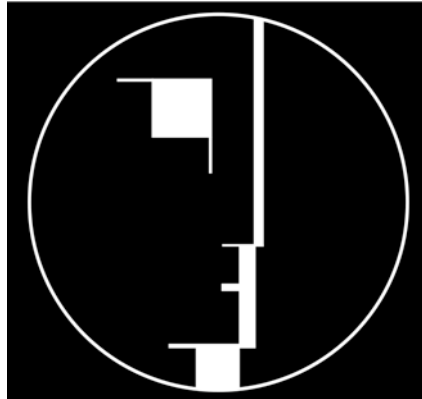

En l'art europeu després de la dècada de 1940, artistes com Jean Dubuffet van tenir com a referència l'art dels nens. La reputació de Klee va créixer considerablement en la dècada de 1950, quan, per exemple, els expressionistes abstractes podien veure la seva obra en exposicions de Nova York. L'ús de Klee de signes i símbols va interessar particularment als artistes de l'escola de Nova York, especialment en aquells apassionats en la mitologia, l'inconscient i primitivisme (així com l'art de l'auto formació i la dels nens). L'ús de Klee de color com a mitjà expressiu de l'emoció humana també va fer una crida als pintors del camp del color, com Jules Olitski i Helen Frankenthaler. Finalment, artistes americans en la dècada de 1960 i 1970, com Ellsworth Kelly tenen un deute amb Klee per la seva teoria pionera del color durant el període de la Bauhaus.

Paul Klee utilitza diversos materials, mitjans i arguments en moltes de les seves pintures. Va construir el suport de diversos quadres amb paper per afectar la textura de la seva obra. Es va diferenciar dels cubistes Picasso i Braque en els quals la seva acumulació de formes i textures va ser el focus principal dels seus collages mentre que amb Paul Klee era només una tècnica. Els seus materials d'art inclouen oli, aquarel·la, cartró, arpillera, guix, guix i encàustica, un mètode en el qual es fusionen colors de cera en una superfície amb ferros candents. Un exemple és un altre dels famosos quadres de Klee "Jardí Oriental". És interessant la composició de guix a cotó, en la qual el guix, era aplicat a un cotó humit a terra i xuclat per aquest últim. Klee va ser un experimentador. Va pintar sobre el vidre copiant una tradició popular bavaresa. Ell va innovar la tècnica de recobriment del panell de vidre amb tar i després ratllà línies en ell. Paul Klee es descriu a si mateix com un resum de records, sensacions òptiques immediates, però també associacions de sentiments, coses i esdeveniments que s'han filtrat des de fa molt de temps, sense nom en la seva imaginació.

• Què era la BAUHAUS ?

Bauhaus és un terme comú per a denominar la **Staatliches Bauhaus**, una escola d'art i arquitectura a Alemanya que fou fundada el 1919 per Walter Gropius a Weimar (Alemanya) durant la República de Weimar, i fou clausurada per les autoritats prussianes (en mans del partit nazi) l'any 1933. Bauhaus també denomina l'aproximació al disseny i el model educatiu que desenvolupà i aplicà l'escola. El nom es tradueix (del verb alemany *bauen*: construir) com a "Casa d'Arquitectura". L'Estil Bauhaus va esdevenir un dels corrents amb més influència en l'arquitectura moderna.

Les seves propostes i declaracions d'intencions participaven de la idea d'una reforma necessària dels ensenyaments artístics com a base per a una transformació de la societat de l'època, d'acord amb la ideologia socialista del seu fundador. La primera fase (1919-1923) fou idealista i romàntica, la segona (1923-1925) molt més racionalista, i en la tercera (1925-1929) assolí el seu major reconeixement, coincidint amb el seu trasllat de Weimar a Dessau. El 1930 sota la direcció de Mies van der Rohe fou traslladada a Berlín on canvià l'orientació del seu programa d'ensenyament.

El 1996 la Bauhaus i les seves seus a Weimar i Dessau van ser declarats Patrimoni de la humanitat per la UNESCO.

Dessau

Weimar

• Escenes de l'espectacle

1. La descoberta del color

Fins a quin punt el color pot ser un conductor d'afecte, passió, emoció i fusió en l'acte creatiu de Paul Klee? L'artista aconsegueix realitzar la seva teoria del color després de visitar Tunísia.

En aquesta escena retem homenatge a la famosa paleta de colors del pintor. Els intèrprets fan un ritual de neteja amb màgia i aigua. Es parteix d'una escena en blanc i negra per continuar amb una coreografia inspirada en els balls sufís que finalitza en una explosió de color amb uns personatges que són mig instrument musical, mig titelles. Per acabar un únic ballarí resta en escena mostra la paleta de Paul Klee il·luminada.

Adaptació de dansa sufí i màgia

2. L'equilibrista

L'obra de Paul Klee està plena de personatges equilibristes. Si el moviment constitueix la base d'absolutament tot, Klee entén que l'art sorgeix de les entranyes del moviment que ho envolta i ho genera tot. En conseqüència, en una obra d'art es descobreix el rastre del moviment que ha estat capturat com si d'una imatge fotogràfica es tractés; una obra d'art que es contempla des del moviment que fan els músculs oculars.

Com a professor de la Bauhaus sempre a l'inici del curs feia fer un exercici als seus alumnes: *"1 i 2 van orgànicament junts de manera que se sostinguin entre si."*, la obtenció del repòs mitjançant l'equilibri dels moviments.

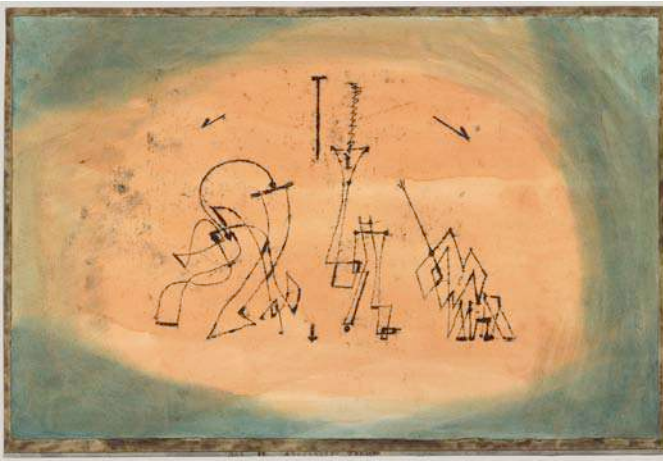
Aquest és el punt de partida de l'escena. La tècnica malabar de les boles contact, com a conductora d'equilibri, ens ha permès treballar l'essència d'aquest pensament de l'artista.

Hem estat assessorats per Diego Calavia (GOFAST DIEGOLOW): malabarista, actor i ballari.

Objectes, boles contact i dansa

3. La música i Klee

Per al violinista Paul Klee, la música correspon a temps activament habitats, que provenen d'un dinamisme corporal i no d'una mesura fixa. Per a ell, el ritme és un principi organitzador del moviment, que posa en joc el divisible i l'indivisible.

Paul Klee: "Per a mi, la música és com un amant embuixat "

Participa en aquesta escena Vassil Lambrinov, violinista de Blaumut, que ha compost les músiques de l'espectacle.

Hi ha un efecte màgic de canvis de vestuaris alats.

El disseny i la confecció del vestuari va a càrrec de Special Costumes.

Màgia, dansa, i un violinista

4. Els 4 gats de Paul Klee

Els gats sempre van formar part de la família Klee. El pintor ha parlat d'ells, a les seves cartes, hi ha fotografies d'ell amb els seus gats i representats a moltes obres. El tigrat Fritzi va estar molt present als principis dels anys 20; Bimbo, blanc de pèl llarg, el va acompanyar durant els anys de la Bauhaus, a Essau, i un segon Bimbo se'n va anar amb ells a Suïssa el 1933. També parla de Nuggi i Mysi, però no se sap res d'ells.

El seu amor pels gats va començar a una edat primerenca a casa dels seus pares, on sempre hi va haver gats. Sembla ser que el primer Bimbo el seguia per tot arreu. Nina Nikolayevna Andreevskaya, la segona esposa del pintor Vasili Kandinsky, gran amic de Paul Klee, va esmentar en les seves memòries "Kandinsky i jo" l'amor que sentia Klee pels animals, i en especial pels gats. *"Paul Klee adorava als gats. A Dessau, el seu gat sempre mirava per la finestra de l'estudi. El veia perfectament des de la meua habitació. Klee em va dir que el gat m'observava: "No pots tenir secrets, el meu gat m'ho explicarà tot"."* No hi ha dubte que el gat era el primer Bimbo, al qual també esmenta Marina Alberghini en el seu llibre "Il gatto còsmic vaig Paul Klee", un títol més que apropiat.

Aquesta escena és un homenatge a l'amor que tenia Paul Klee pels seus gats: Bimbo, Fritzi, Nuggi i Mysi.

Quatre gats ballen i canten alhora "El duetto buffo di due gatti" de Rossini. És una adaptació, única en el món, a vuit veus de la famosa peça còmica del músic italià.

Amb l'assessorament i la tècnica de Duda Paiva, marionetista i ballari mundialment reconegut, hem creat aquest número.

5. Els Titelles de Paul Klee

Félix va preguntar al seu pare si podia fer-li un petit teatre. Paul va recordar la seva infantesa, la seva necessitat de veneracions, el seu propi castellet i les seves escenes que tant li feien riure amb la seva germana Mathide. Félix va rebre el regal pel seu novè aniversari, el 30 de novembre de 1916. Va ser molt apreciat ja que el seu pare acabava de ser mobilitzat a la guerra. Així van néixer els famosos titelles, creats pel pintor Paul Klee per al seu fill Félix entre 1916 i 1925.

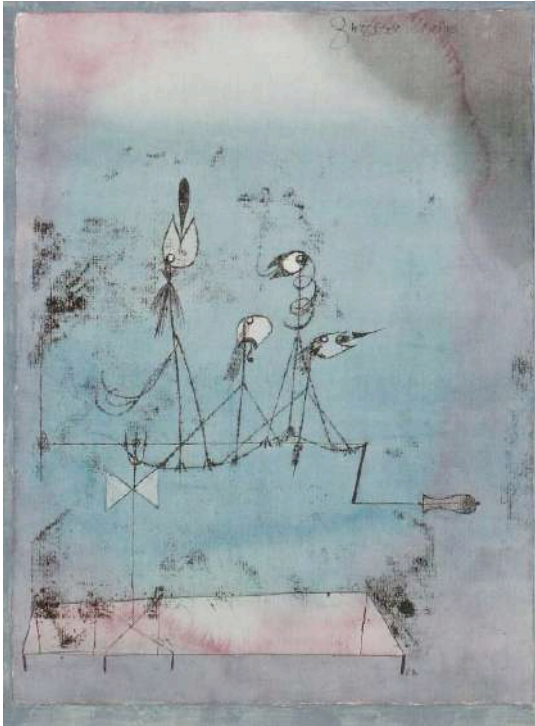

Klee construïa els seus titelles amb material reutilitzat que trobava al seu estudi i als voltants de casa seva com ossos, endolls, raspalls, closques de nous i estris de la caixa de costura de la seva dona.

Nosaltres hem volgut seguir la pauta creativa de Klee, i els titelles estan construïts amb material reciclat del nostre taller. El número simula converses dels espectacles que Paul Klee veia amb el seu fill als mercats de puces quan anava a buscar marcs pels seus quadres.

Titelles de guant. Dansa i teatre.

6. Teatre mecànic

Quadre: « La Màquina que refila ».

És una de les obres més conegudes de Klee, aquesta "innocent" màquina que refila, arribà a ser considerada "degenerada" pels nazis, per la qual cosa, és proscrit i ha d'exiliar-se.

Representa uns ocells que intenten cantar encastats en una branca de dos triangles, tots amb vistes a un pou on els ocells estan disposats a caure. Dos d'ells són ferits, el tercer pregunta. Una maneta a punt de ser accionada

La pintura està inspirada en el compositor alemany Giselher Klebe, d'una obra orquestral titulada "Die Zwitschermaschine".

La coreografia representa uns ocells mecànics que formen part d'un engranatge grupal. Rutllen individualment fins que s'adonen que junts poden formar una màquina que funciona amb l'energia

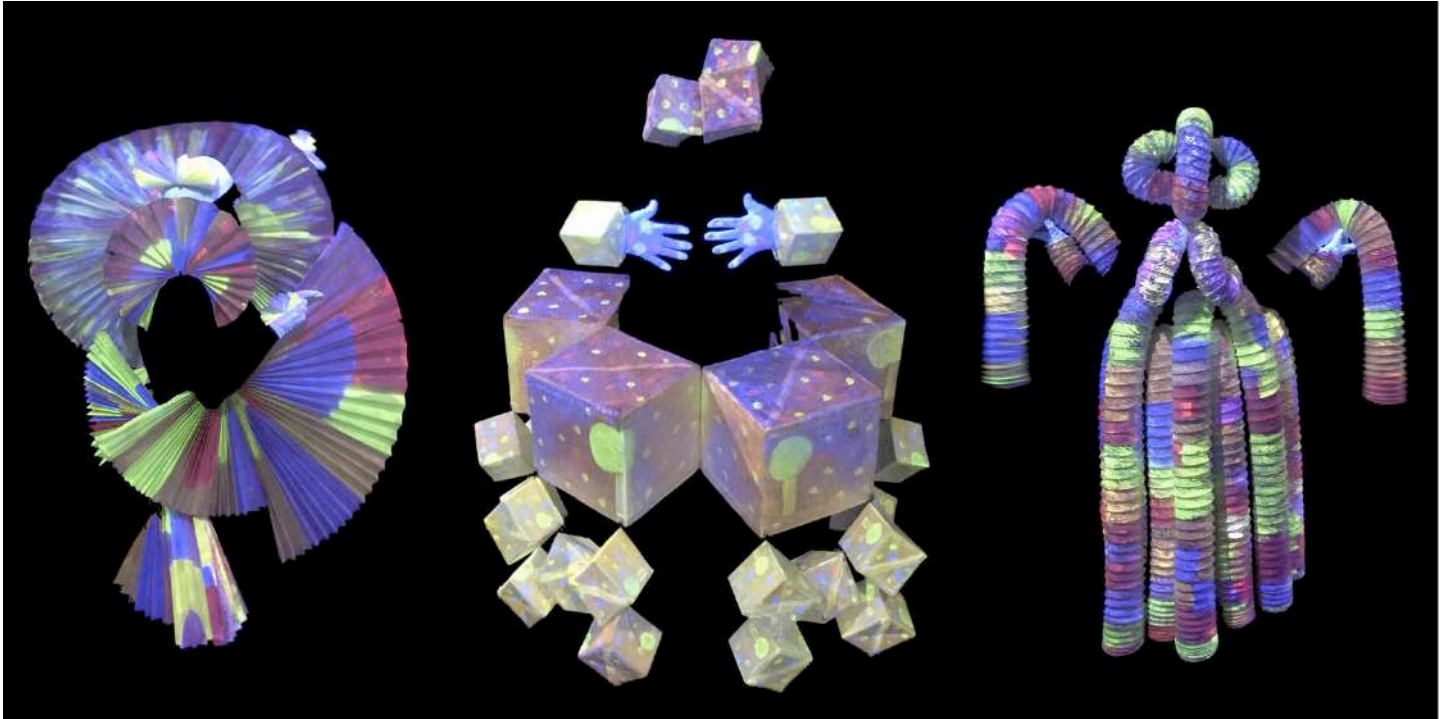

Dansa, titelles i malabars

7. « L'art és fer visible lo invisible. »

PAUL LEE

Hem begut d'aquesta frase per crear una escena de teatre negre en la qual el vestuari està inspirat en els dissenys de la Bauhaus.

Dansa, objectes i teatre negre

8. Arquitectura i Bauhaus

"La Casa giratòria" és una de les pintures més famoses de Paul Klee. Ens vam inspirar per crear una escena de pallsos i màgia amb grans aparells.

En aquesta escena, uns clowns -arquitecte i el seu ajudant-, intenten dissenyar una casa. Per aconseguir-ho disposen d'una caixa. Aquesta pren vida pròpia i acaba levitant i girant sola.

La Pepa Plana, pallsa reconeguda internacionalment, ha col·laborat en aquest número i en Màgic Sergio ha assessorat en la màgia.

•Fitxa artística

Direcció artística: Teia Moner

Ajudant de direcció: Miquel Espinosa

Intèrprets: Cristina Bertran, Helena Rodríguez, Gérald Sommer, Laia Mora

Veu nena: Giulia Cañas

Música: Vassil Lambrinov

Coreografia: Olga Lladó i Addaura Teatre Visual

Disseny Il·luminació: Eugenia Morales

Música original: Vassil Lambrinov

Disseny, construcció d'objectes i escenografia:

Teia Moner, Miquel Espinosa, Anna Teixidó i Montse Baquès

Vestuari: The Pink Monkey, Carme Trías, Teia Moner, Anna Teixidó i Spécial Costumes.

Assessor de dansa i manipulació de titelles: Duda Paiva

Assessors de màgia: Màgic Sergio i Enric Magoo

Assessorat i direcció de clown: Pepa Plana

Assessor de malabars: GoFast Diegolow

Assessors llengua de signes: Marta Vinardell, Silvia Osuna i Cristina Bertran

Fotografia: Jota i Teia Moner

Vídeo: Sofia Amadori

Producció: TEIA MONER SCCL

3. Breu currículum de la companyia:

Addaura Teatre Visual

Actuacions més destacades

Temporada Teatre la Seca-Espai Brossa. Barcelona.
Teatre Rei de la Màgia. DEBATARTS. Barcelona.
MOSTRA DE TEATRE per a nois i noies d'Igualada.
Campanya de Teatre per Escoles. Palamós. Girona.
Festival DANSALONA. Barcelona
Programa.cat. Generalitat de Catalunya
Campanya de Teatre per Escoles. Pedagogia de l'Espectacle.
Campanya de Teatre per Escoles. L'Escola va de bolo.
Programació Fundació Xarxa.
Programacions municipals
Campanya de Teatre per Escoles Trifusió.
Teatre SAT. Barcelona
Teatre de Ponent. Granollers
Festival IF Barcelona. Institut del Teatre
Festival Internacional Titelles de Gavà
Festival DANSAT. Barcelona
Festival FITKAM
II Colloque International Marionnette et Santé. Chicoutimi. Quèbec. Canadà
Feria de Teatro de Catilla y León. Ciudad Rodrigo
Campaña de teatro Diputación de Barcelona: Anem al Teatre
Campaña Barcelona Districte Cultural por Centros Cívicos
MADFERIA. Madrid
Campanya Barcelona Districte Cultural
Festival FIT. Cerdanyola del Vallès
Festival Teatre Màgic. Tarragona
Festival Madrionetas. Madrid
Festival Internacional de Màgia Memorial Li-Chang
Festival Internacional de Màgia. DAMA
Teatre Arniches. Alacant
Festival Dansa Batecs. Manresa
Festival COS. Reus
Circuito PLATEA

Premis i reconeixements

Nominació Premis MAX 2017
Finalista Premis MAX 2018

4. Breu currículum directora artística: Teia Moner

CURRÍCULUM PEDAGÒGIC

Mestra de primària
Pedagoga Terapeuta
Tècnica en Educació Emocional
Formadora de Mestres. Universitat de Lleida i UB.
Representant espanyola a la RIMES. Xarxa Internacional de Marioneta i Salut.
Formació d'escriptora a l'Escola d'Espectura de l'Ateneu Barcelonés.

CURRÍCULUM COM A PROFESSIONAL DE L'ESPECTACLE

És actriu, maga i titellaire. Porta 40 anys com a professional de l'espectacle.
Ha creat més de 50 espectacles i ha realitzat més de 27.000 representacions en gires i festivals per Catalunya, Espanya, Bèlgica, Portugal, França, Itàlia, Canadà, Suïssa i Àustria, amb nombrós èxit de públic i crítiques. Ha treballat a TV3, TV2, TV1, BTV, Euskal Televisia TV i a la TV Japonesa. Fuji Project Incorporated. Com a actriu ha treballat al Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya i amb l'Orquestra de Cambra Teatre Lliure de BCN.
Ha construït els titelles de l'espectacle "Colors" de Xavier Mariscal.
És directora artística de DAMA, Festival Internacional de Dames Màgiques. Festival de Màgia.
Directora artística de la companyia ADDAURA TEATRE VISUAL. Dansa, màgia, objectes i titelles.
Integrant del grup: Mestres de la Màgia.
Pertany a l'Associació CIATRE, TTP i UNIMA

Ha obtingut els premis:

PREMI RIALLES
PREMI A L'ENGINY I L'ORIGINALITAT atorgat per SGAE, AADPC i BTV.
PREMI XARXA atorgat per SGAE i Fundació Xarxa.
PREMI ESPECIAL A LA CREATIVITAT. Festival Titelles La Vall d'Albaida
PREMI DEL PÚBLIC. Fundació Xarxa de Corbera de Llobregat 2017
NOMINACIÓ PREMIS MAX 2017
FINALISTA PREMIS MAX 2018
PREMI HONORÍFIC FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÀGIA LI-CHANG 2018
PREMI HONORÍFIC FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÀGIA MEDIMÀGIC

TEIA MONER – ADDAURA TEATRE VISUAL

Apartat de Correus 86 - 08184 Palau-solità i Plegamans

Telèfon + 34 938645834 – Mòbil + 34 600510639

teiamoner@gmail.com

www.addaurateatrevisual.com

Facebook: <http://www.facebook.com/addaurateatrevisual>

Twitter: <http://www.twitter.com/AddauraCia>

Instagram: http://www.instagram.com/addaura_teatre_visual

